

İsmail Pekinoğlu

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

13.1.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aslında yokum ben

Aslında yokum ben
bulutlarla çizilen bir imgeyim
yalnızca.

Ne rüzgarın akışına bırakabilirim
kendimi
ne de dalgalarına deryanın..

Aslında yokum ben,
sahte yakamozlarla örtülü
bir düşünüm belkide.

savurup dururum boşluğu,
hiçlik deryasında
daracık bir gemide...

İsmail Pekinoğlu

Bin kahr, bin zulüm..

Bin kahr, bin zulüm..
Ne gidilecek bir yer var
ne de düşülecek peşine bir yar

ver elini şimdi
dağlar,
ver elini
yalnızlıklar..

Mart 2004

İsmail Pekinoğlu

Dilimde vird oldu sözümde hece

Dilimde vird oldu sözümde hece
çağırırım hemî gündüz hem gece
bûlbûller çığırışır gülün dilince
Ondan özge demem dahi yar diye

her seher buluşur canlar semada
yare can 'çin öter bûlbûlü şeyda
bulunmaz arama yadlarda fayda
ondan özge demem dahi var diye

Hazel'i seherde düşmüşüm yola
gözlerime kanlı yaşlar hep dola
pazarda özümü satsam ki nola
onda özge demem dahi kâr diye

İsmail Pekinoğlu

Firtına

Firtına delirmicesine
çarpıyor kapıları,

Burda olsan
korkardın,
sana dokunamazdım
korkardım.

Dışarısı buz,
dışarısı kuduz.

Sen olsan
şimdi dışarda olmazdım..

Nisan 04

İsmail Pekinoğlu

Hiç mi özlemedin edna kulunu

Hiç mi özlemedin edna kulunu
dağları delip de geldin bir zaman
Karlara mı kapattı sıra yolunu
bahar seli gibi aktın bir zaman

saçına bağlardın gülü sümbülü
al yeşil fistana sarı püskülü
kara göz üstüne sırma kakülü
döktün viran ettin gezdin bir zaman

garip kaldın şimdi gurbet ellerde
al mendilimi yar sakla sinende
böyle ayrılığı yazmaz kalemde
tez gelirim deyi gittin bir zaman

İsmail Pekinoğlu

Neden saklarsın gözlerindeki

Neden saklarsın gözlerindeki
ateşi bilinmez,

halbuki gün sana muhtaç
gece sana aç.

kaç..
nereye kaçarsan kaç.

yangınlar sana koşacak
ve ateşinle yanacak..

mart 2004

İsmail Pekinoğlu

Son kadeh, son gece, son name..

Son kadeh, son gece, son name..

Ateşler taşırım avuçlarımda,
yangınlar küle döner
narımdan.

Düşlerim soğuk
düşlerim ayaz.
Buz kesmiş kahırlarda
yanar,
tutulur ömrüm..

Son kadeh;

Mey avutmaz gönlüm deli,
yalnızlıklar böler uykularımı,
yarı derin,
yarı netameli.
gece sarhoş
gündüz sarhoş..

Son gece;

ağır,
sancısı yürekte kahr.
Bağırsam duymaz kulaklar,
karanlıklar sağır..

Sarı bir yıldız akar,
gece sabahlara kadar ağlar..

Son name;

Hıçkırıklarım sana akıyor,
sende kaldı yüreğimin yarısı.

Bu son akışı yüreğimin
sana delice,
Bu son
gözlerinden öpüşüm.

Kaybolup gidiyorum şimdi
yakamozlarında..

Ekim 05

İsmail Pekinoğlu